Peremees tänas nõida hää nõu eesteest, wõttis püssi ja läks kodu. Nüüd mindi kohe katsuma, kas aitab, woi ei. Tehti kuida öeldi ja lasti pauk wette. Küll oodati näki ilmumist, aga ei nähtud. Peremehel olnu hää meel, anden nõiale hääd tasumist ja kütnu tema hääd nõu, nõnda kaua, kui ta elanu. Pärast pole kellegi silm näkki juhtunu nägema, wist olli peremehe hõbe teda hästi trehwanu, et ta kadunuks olli jäänu.

---

1. Lendab kui lind, mürab kui sitikas, songib kui härg. – Sitikas –
2. Olen noor, nooreks jään, olen wana, wanaks jään; silmad on, aga need ei näe, kõrwad on, aga need ei kuule, jalad on, aga need ei käi. – Pilt. –
3. Mis ei ole wäljas ega sees? Aken.

№ 3.

Enne wanast oli Pärnu linnas üks hirmus rikas kaupmees. Üks kord läks ta oma nelja selliga laewaga üle mere kaupa ostma. Tagasi tulles pidas ta Oandi saarel kinni ja pani sääl oma meestega piipu (Jutustaja seletas, et see kaupmees õige Eestlane ei olnud wist, sest wanad Eestlased ei olla piipu suitsetanud.) Nende juure tuli üks wana naene ja wana poiss ja palusid, et neid laewa pääle peaks wõetama ja Lääne-randa wiitama. Nad palusiel nõdnu haledasti, et neid pääle wõeti. Wana naene oli aga nõid. Temal oli nõu kaupmeest soendiks muuta ja kaupa ära wõtta. Lääne rannas tuldi õnnelikult maale, aga kui kaupmees kõrwa asjale läks, kadus ta koguni ära. Wana poiss wõttis oma hõlma alt piigi ja tappis sellid ära; süs istusiwad nad kahekesi